

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9314/2024
28.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против туженог Електромрежа Србије са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Србољуб Стефановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4373/2023 од 20.12.2023. године у седници одржаној 28.08.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4373/2023 од 20.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ се као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4373/2023 од 20.12.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 7060/22 од 28.08.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца и то непокретности на кп.бр. ..., уписане у лн.бр. ... КО ..., а у корист туженог, као власника повласног добра на површини парцеле од 916 м² у мерама и границама одређеним садржином изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на кп.бр. ... уписане у ЛН.бр. ... КО ..., исплати износ од 11.266,80 динара са законском затезном каматом од 28.08.2023. године као дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, на име трошкова парничног поступка, исплати 461.180,67 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је део захтева тужиоца којим је тражио исплату законске затезне камате на досуђене износе трошкова поступка за период од дана пресуђења до дана извршности одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4373/2023 од 20.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена

пресуда Основног суда у Лесковцу П 7060/22 од 28.08.2023. године у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке и тужба тужиле одбачена у делу у којем је тражено утврђење постојања права стварне службености на послужном добру у својини тужиоца, непокретности на кп.бр. ... уписане у ЛН. бр. ... за КО ... а у корист туженог, као власника добра на површини парцеле од 916 м² у мерама и границама одређеним у изреци. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 155.850,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући први и трећи став изреке због погрешне примене материјалног права, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23– др. Закон, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из цитиране одредбе закона за одлучивање о ревизији као посебној, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијањом пресудом је накнада због повреда права на имовину конституисањем законске стварне службености преласка водова преко земљишта у својини тужиле, на основу члана 51. Закона о основама својинско правних односа у вези са чланом 218. став 2. Закона о енергетици. Судови су оценили да је изградњом енергетског објекта – далековод са дозволом надлежног органа конституисана законска стварна службеност преласка водова преко земљишта у својини тужиле, чиме је повређено њено право на имовину и досуђена јој накнада у висини смањене тржишне вредности земљишта. Приговор застарелости потраживања из члана 371. ЗОО је оцењен неоснованим из разлога што је решењем Министарства грађевинарства за инфраструктуру од 26.09.2012. године, туженом као инвеститору дозвољена употреба далековода, а да је тужба поднета 28.12.2020. године, пре протекла рока застарелости од десет година. Образложење побијане пресуде о истакнутом приговору застарелости потраживања и висини досуђене накнаде не одступа од судске праксе у тумачењу и примени материјалног права. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са постојећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда (пресуда Врховног касационог суда Рев 661/21 од 05.05.2022. године).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије по општим правилима из члана 410. став 2. тачка 5., у вези са чланом 403. став 3. ЗПП и нашао да ревизија туженог није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, која право на изјављивање

ревизије везује за прописани новчани лимит, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 26.12.2020. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора побијаног дела износи 11.260,80 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни суд је на основу чл. 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкрез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић